

A בס"ד

Intro

Today we will begin פרק המנחות והנסכים, the twelfth Perek of מסכת מנחות, Be"H, and learn ק"א and learn א"א. Some of the topics we will learn about include:

There are two levels of קדושה, sanctity, to items that are donated to the מקדש:

קדושת דמים

Monetary sanctity;

Which means, that they are sanctified for their value; and קדושת הגוף

Physical sanctity;

Which means, that the item itself is sanctified for use in the עבודה.

המנחות והנסכים שנטמאו

טמא and נסכים that became טמא;

Whether they can be redeemed;

The Gemara cites a מחלוקת whether

אפילו הן טהורין נפדין

They can be redeemed even when they are טהור;

OR

טמאין נפדין

טהורין אין נפדין

They can only be redeemed when טמא but not when טהור.

העופות והעצים והלבונה וכלי שרת

משנטמאו אין להן פדיון

Birds, wood, לבונה, and utensils cannot be redeemed after they became טמא.

B טומאת אוכלין

Whether certain items are susceptible to the טומאה of foods, including:

פיגל במנחה

A פיגול that was brought with intentions of מנחה;

פרה

The פרה אדומה;

This may depend on whether

היתה לה שעת הכושר

The item was permitted at some point;

כל העומד לפדות כפדוי דמי

Something that can be redeemed is considered as if it were redeemed.

A

קדושת דמים
קדושת הגוף

המנחות והנסכים שנטמאו

מחלוקת

אפילו הן טהורין נפדין

טמאין נפדין
טהורין אין נפדין

העופות והעצים והלבונה
וכלי שרת
משנטמאו אין להן פדיון

B

טומאת אוכלין
פיגל במנחה
פרה אדומה

היתה לה שעת הכושר

כל העומד לפדות
כפדוי דמי

1 So, let's review...

There are two levels of קדושה, sanctity, to items that are donated to the מקדש:
 קדושת דמים
 Monetary sanctity;
 Which means, that they are sanctified for their value; and
 קדושת הגוף
 Physical sanctity;
 Which means, that the item itself is sanctified for use in the עבודה.

The Mishnah now describes one difference in Halachah between these two categories:

Zugt di Mishnah

המנחות והנסכים שנטמאו

If טמא became נסכים or מנחות:

עד שלא קדשו בכלי

יש להם פדיון

משקידשו בכלי

אין להם פדיון

Before they were sanctified in a כלי שרת, they can be redeemed, because

קדושת דמים ניהו

They are merely sanctified for their value.

However, if they became טמא after they were sanctified in a כלי שרת, they cannot be redeemed, because

קדושת הגוף ניהו

They have physical sanctity.

The Gemara explains that we might have thought

הואיל ובעל מום איקרי טמא

טמא נמי כבעל מום דמי

ואע"ג דקדוש קדושת הגוף

כי נפיל ביה מום מיפריק

הני נמי ליפרוק

Since a blemished קרבן is called טמא, perhaps we treat a קרבן that became טמא as if it had a מום, and like a מום, it can be redeemed even though it was קדושת הגוף.

Therefore, the Mishnah teaches us;

דלאו כי האי טמא קרייה רחמנא לבעל מום

דמכלי שרת לא אשכחן דמיפריק

The Torah did not call it טמא regarding this Halachah, because we do not find פדיון for something that acquired קדושת הגוף through a שרת.

1

קדושת הגוף

Physical sanctity;
 Which means, that the item itself is sanctified for use in the עבודה.

קדושת דמים

Monetary sanctity;
 Which means, that they are sanctified for their value.

אלוף

המנחות והנסכים שנטמאו

If טמא became נסכים or מנחות:

**משקידשו בכלי
אין להם פדיון**

However, if they became טמא after they were sanctified in a כלי שרת, they cannot be redeemed, because

קדושת הגוף ניהו

They have physical sanctity.

**עד שלא קדשו בכלי
יש להם פדיון**

Before they were sanctified in a כלי שרת, they can be redeemed, because

קדושת דמים ניהו

They are merely sanctified for their value.

The Gemara explains

We might have thought

**הואיל ובעל מום איקרי טמא
טמא נמי כבעל מום דמי
ואע"ג דקדוש קדושת הגוף
כי נפיל ביה מום מיפריק
הני נמי ליפרוק**

Since a blemished קרבן is called טמא, perhaps we treat a קרבן that became טמא as if it had a מום, and like a מום, it can be redeemed even though it was קדושת הגוף.

Therefore, the Mishnah teaches us;

**דלאו כי האי טמא
קרייה רחמנא לבעל מום
דמכלי שרת
לא אשכחן דמיפריק**

The Torah did not call it טמא regarding this Halachah, because we do not find פדיון for something that acquired קדושת הגוף through a שרת.

2 The Gemara proceeds to elaborate on that which the Mishnah ruled
 המנחות והנסכים שנטמאו
 עד שלא קדשו בכלי
 יש להם פדיון
 If טמא and נסכים became טמא before they were sanctified
 in a שרת, they can be redeemed.

And, the Gemara cites a מחלוקת when these items can be redeemed:
 אמר שמואל

ואפילו הן טהורין נפדין
 They can be redeemed even when they are טהור, because
 כמה דלא קדשי בכלי
 קדושת דמים נינהו
 וקדושת דמים נפדין
 Before they are sanctified in a שרת, they are only sanctified for their value, and can be redeemed.

רב כהנא אמר
 טמאין נפדין
 טהורין אין נפדין
 They can only be redeemed when they are טמא but not when they are טהור.

The Gemara challenges שמואל from the continuation of the Mishnah:
 העופות והעצים והלבונה וכלי שרת
 משנטמאו אין להן פדיון
 Birds, wood, לבונה, and utensils cannot be redeemed even after they became טמא,
 שלא נאמר פדיון אלא בבהמה
 Because the Torah taught פדיון for animal Korbanos.

2 **המנחות והנסכים שנטמאו עד שלא קדשו בכלי יש להם פדיון**

רב כהנא אמר
טמאין נפדין טהורין אין נפדין
They can only be redeemed when they are טמא but not when they are טהור.

אמר שמואל
ואפילו הן טהורין נפדין
They can be redeemed even when they are טהור, because כמה דלא קדשי בכלי קדושת דמים נינהו וקדושת דמים נפדין
Before they are sanctified in a שרת, they are only sanctified for their value, and can be redeemed.

העופות והעצים והלבונה וכלי שרת משנטמאו אין להן פדיון

Birds, wood, לבונה, and utensils cannot be redeemed even after they became טמא,
שלא נאמר פדיון אלא בבהמה
Because the Torah taught פדיון for animal Korbanos.

3 And the Gemara explains
 בשלמא עופות
 קדושת הגוף ניהו
 ולא נאמר אלא בבהמה
 We understand that birds cannot be redeemed because
 they are Korbanos and therefore, קדושת הגוף, and the Torah
 taught פדיין only for blemished animal Korbanos. Howev-
 er,
 עצים ולבונה וכלי שרת
 ליפרקו
 Why can't one redeem wood, לבונה, or a כלי שרת, which are
 only קדושת דמים?
 We must say
 משום דטהורין בעלמא אין נפדין
 Ordinarily, we cannot redeem טהור items, and
 הני נמי
 אע"ג דנטמאו
 כטהורים דמו
 These items, even when they become טמא, are considered
 טהור, because, actually,
 עצים ולבונה
 לאו בני אשוויי אוכלא ניהו
 אלא חיבת הקודש משוה להו אוכלא
 Wood and לבונה are not food, and based on that are not
 susceptible to טומאה;
 It is the special status of קודש that makes them susceptible
 to טומאה.
 Therefore,
 עצים
 כמה דלא משפי להו לגזירין
 לא מיתכשרי
 Wood, before it is trimmed into blocks, is not fit for the
 מזבח, and therefore not susceptible to טומאה; and
 לבונה
 כמה דלא קידשה בכלי שרת
 לא מיתכשרה
 לבונה, before it is placed in a כלי שרת, it is not fit for the
 עבודה, and is not susceptible to טומאה; and
 כלי שרת
 הואיל ואית להו טהרה במקוה
 כלי שרת, since they can be purified in a מקוה, they are also
 considered טהור regarding that they cannot be redeemed.

Therefore, the Gemara asks, we see that we CANNOT
 redeem טהור items?

3

And the Gemara explains
**בשלמא עופות
 קדושת הגוף ניהו
 ולא נאמר אלא בבהמה**
*We understand that birds cannot be redeemed
 because they are Korbanos and therefore, קדושת הגוף,
 and the Torah taught פדיין only for blemished animal
 Korbanos.*
However,
**עצים ולבונה וכלי שרת
 ליפרקו**
*Why can't one redeem wood, לבונה, or a כלי שרת,
 which are only קדושת דמים?*
We must say
משום דטהורין בעלמא אין נפדין
Ordinarily, we cannot redeem טהור items, and
**הני נמי
 אע"ג דנטמאו
 כטהורים דמו**
*These items, even when they become טמא,
 are considered טהור,*
because, actually,
**עצים ולבונה
 לאו בני אשוויי אוכלא ניהו
 אלא חיבת הקודש משוה להו אוכלא**
*Wood and לבונה are not food,
 and based on that are not susceptible to טומאה;
 It is the special status of קודש that makes them
 susceptible to טומאה.*
Therefore...

כלי שרת הואיל ואית להו טהרה במקוה	לבונה כמה דלא קידשה בכלי שרת	עצים כמה דלא משפי להו לגזירין לא מיתכשרי
<i>כלי שרת, since they can be purified in a מקוה, they are also considered טהור and cannot be redeemed.</i>	<i>לבונה, before it is placed in a כלי שרת, it is not fit for the עבודה, and is not susceptible to טומאה;</i>	<i>Wood, before it is trimmed into blocks, is not fit for the מזבח, and therefore not susceptible to טומאה;</i>

Therefore, the Gemara asks,
 we see that we CANNOT redeem טהור items?

4 The Gemara answers
טהורין בעלמא נפדין
והני משום דלא שכיחי הוא
Most מדאורייתא CAN be redeemed טהור items, but these
items cannot be redeemed מדרבנן;
The Chachamim did not allow them to be redeemed
מדרבנן, because, since they are not common, it would be
difficult to replace them.

The Gemara challenges שמואל from a ברייתא:
המתפס תמימים לבדק הבית
אין פודין אותן אלא למזבח
If someone sanctifies unblemished animals for the
maintenance of the בית המקדש, it can only be redeemed for
use as a קרבן, because
שכל הראוי למזבח
אינו יוצא מידי מזבח לעולם
Anything fit for the מזבח must be used for the מזבח.
The Gemara points out
אע"ג דקדושת דמים נינהו
אין נפדין הואיל וטהורים הם
Even items that are sanctified for their value cannot be
redeemed if they are טהור?

The Gemara answers
כיון דשכיחי מומין דפסלי בבהמה
דאפילו בדוקין שבעין נמי פסלי
הילכך לא שכיחי
Blemishes are commonplace, and so the relatively
uncommon unblemished animals cannot be redeemed, as
we answered earlier.

4
The Gemara answers
**טהורין בעלמא נפדין
והני משום דלא שכיחי הוא**
*Most טהור items CAN be redeemed מדאורייתא, but these items cannot be redeemed מדרבנן;
The Chachamim did not allow them to be redeemed מדרבנן, because, since they are not common, it would be difficult to replace them.*

?
ברייתא
**המתפס תמימים לבדק הבית
אין פודין אותן אלא למזבח**
*If someone sanctifies unblemished animals
for the maintenance of the בית המקדש,
it can only be redeemed for use as a קרבן,
because*
**שכל הראוי למזבח
אינו יוצא מידי מזבח לעולם**
Anything fit for the מזבח must be used for the מזבח.
The Gemara points out
**אע"ג דקדושת דמים נינהו
אין נפדין הואיל וטהורים הם**
*Even items that are sanctified for their
value cannot be redeemed if they are טהור?*

**כיון דשכיחי מומין דפסלי בבהמה
דאפילו בדוקין שבעין נמי פסלי
הילכך לא שכיחי**
*Blemishes are commonplace,
and so the relatively uncommon unblemished animals
cannot be redeemed.*

5 The Gemara cites a third opinion:

רבי אלעזר אומר
 כולן
 טמאין נפדין
 טהורין אין נפדין
 חוץ מעשירית האיפה של מנחת חוטא
 Generally, טהור items cannot be redeemed, except for the
 מנחת חטאת.

The Gemara cites two versions of רב אושיעא's opinion on this matter:

1. רב אושיעא disagrees and holds
 כולן
 טמאין נפדין
 טהורין אין נפדין
 Even מנחת חטאת can only be redeemed when טמא but not
 when טהור;
  2. רב אושיעא agrees with רבי אלעזר
 That מנחת חטאת
 אפילו טהורין נפדין
 They can be redeemed even when טהור.
- =====

5

A third opinion:

רבי אלעזר אומר

כולן

טמאין נפדין – טהורין אין נפדין
 חוץ מעשירית האיפה
 של מנחת חוטא

Generally, טהור items cannot be redeemed,
 except for the מנחת חטאת.

2

רב אושיעא

agrees with רבי אלעזר

כולן

טמאין נפדין
 טהורין אין נפדין
 חוץ מעשירית האיפה
 של מנחת חוטא

That מנחת חטאת
 אפילו טהורין נפדין
 They can be redeemed
 even when טהור.

1

רב אושיעא

disagrees and holds

כולן

טמאין נפדין
 טהורין אין נפדין
 Even מנחת חטאת can only
 be redeemed when טמא
 but not when טהור;

6 The Gemara now cites a related ruling from אביי רבי אושיעא:
 אמר רבי אושיעא
 שמעתי
 פיגל במנחה
 לרבי שמעון אינו מטמא טומאת אוכלין
 I have heard that a מנחה which was brought with
 intentions of פיגול is not susceptible to the טומאה of food,
 according to the opinion of רבי שמעון in the following
 Mishnah:
 The תנא קמא says
 הערלה וכלאי הכרם
 ושור הנסקל ועגלה ערופה
 וצפורי מצורע ופטר חמור
 ובשר בחלב
 כולם מטמאין טומאת אוכלין
 Items that are אסור בהנאה, forbidden in benefit, are still
 susceptible to the טומאה of foods.

However,
 רבי שמעון אומר
 כולן אין מטמאין טומאת אוכלין
 They are not susceptible to טומאה, because the Pasuk says
 מכל האוכל אשר יאכל
 The repetition teaches
 אוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים
 קרוי אוכל
 אוכל שאי אתה יכול להאכילו לאחרים
 אינו קרוי אוכל
 Only food that may be fed to others, is susceptible to
 טומאת אוכלין;
 But food that is אסור בהנאה and may not be fed to others, is
 not susceptible to טומאת אוכלין.

Therefore, the Gemara points out,
 פיגל במנחה נמי
 אוכל שאי אתה יכול להאכילו לאחרים הוא
 פיגול. It is forbidden to derive benefit from פיגול.
 Therefore, it is not susceptible to טומאה.

6 אמר רבי אושיעא
 שמעתי
 פיגל במנחה
 לרבי שמעון
 אינו מטמא טומאת אוכלין
 I have heard that a מנחה which was brought with
 intentions of פיגול is not susceptible to the טומאה of food,
 according to the opinion of רבי שמעון
 in the following Mishnah:

תנא קמא
 הערלה וכלאי הכרם
 ושור הנסקל ועגלה ערופה
 וצפורי מצורע ופטר חמור
 ובשר בחלב
 כולם מטמאין טומאת אוכלין
 Items that are אסור בהנאה are still susceptible
 to the טומאה of foods.

רבי שמעון אומר
 כולן אין מטמאין טומאת אוכלין
 טומאה, because the Pasuk says
 מכל האוכל אשר יאכל

אוכל שאי אתה יכול להאכילו לאחרים אינו קרוי אוכל But food that is אסור בהנאה and may not be fed to others, is not susceptible to טומאת אוכלין.	אוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים קרוי אוכל Only food that may be fed to others, is susceptible to טומאת אוכלין;
--	---

Therefore,
 פיגל במנחה נמי
 אוכל שאי אתה יכול
להאכילו לאחרים הוא
 פיגול. It is forbidden to derive benefit from פיגול.
 Therefore, it is not susceptible to טומאה.

7 The Gemara challenges this explanation from the following רבי שמעון ברייתא from the following:

פיגול
 בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים
 אינו מטמא טומאת אוכלין
 פיגול במנחה
 מטמא טומאת אוכלין
 Any type of קרבן that becomes פיגול is not susceptible to אוכלין, טומאת אוכלין, but if a מנחה becomes פיגול, it is susceptible to אוכלין? טומאת אוכלין?

The Gemara answers
 כאן שהיתה לה שעת הכושר
 כאן שלא היתה לה שעת הכושר
 The Gemara refers to a case where the grain was permitted before it was consecrated and only became forbidden after it was consecrated, while רבי אושיעא is discussing a case where it was not previously permitted, for example, אקדשינהו במחובר
 It was consecrated before it was harvested, before it was considered food, and was not susceptible to טומאה.

7

ברייתא
 רבי שמעון
 פיגול
**בין בקדשי קדשים
 בין בקדשים קלים
 אינו מטמא טומאת אוכלין
 פיגול במנחה
 מטמא טומאת אוכלין**

Any type of קרבן that becomes פיגול is not susceptible to אוכלין, טומאת אוכלין, but if a מנחה becomes פיגול, it is susceptible to אוכלין? טומאת אוכלין?

כאן שלא היתה לה שעת הכושר

While רבי אושיעא is discussing a case where it was not previously permitted, for example,

אקדשינהו במחובר
 It was consecrated before it was harvested, before it was considered food, and was not susceptible to טומאה.

כאן שהיתה לה שעת הכושר

The ברייתא refers to a case where the grain was permitted before it was consecrated and only became forbidden after it was consecrated,

8 However, the Gemara asks,
 וליפרקינהו
 Since the grain could have been redeemed, this should be considered שעת הכושר?

And the Gemara answers
 השתא מיהא לא פריק
 Since the מנחה was not actually redeemed, this is not considered a שעת הכושר.

However, the Gemara challenges this explanation from another ruling of רבי שמעון:
 פרה מטמאה טומאת אוכלין
 הואיל והיתה לה שעת הכושר
 The פרה אדומה is susceptible to טומאת אוכלין, because it can be redeemed even after the שחיטה, and
 כל העומד לפדות כפדוי דמי
 Since it can be redeemed, it is as if it was redeemed, and it is considered as if it had a שעת הכושר?

And the Gemara differentiates:
 פרה עומדת לפדות היא
 שאם מצא אחרת נאה הימנה
 מצוה לפדותה
 The פרה אדומה is considered as if it were redeemed, since it is a Mitzvah to redeem it if a more suitable animal is found. However,
 מנחות
 מצוה לפדותן?
 There is certainly no mitzvah to redeem מנחות!

8

וליפרקינהו

Since the grain could have been redeemed, this should be considered שעת הכושר?

השתא מיהא לא פריק

Since the מנחה was not actually redeemed, this is not considered a שעת הכושר.

פרה מטמאה טומאת אוכלין
 הואיל והיתה לה שעת הכושר

טומאת אוכלין פרה אדומה, because it can be redeemed even after the שחיטה

כל העומד לפדות כפדוי דמי

Since it can be redeemed, it is as if it was redeemed, and it is considered as if it had a שעת הכושר?

פרה עומדת לפדות היא
 שאם מצא אחרת נאה הימנה
 מצוה לפדותה

The פרה אדומה is considered as if it were redeemed, since it is a Mitzvah to redeem it if a more suitable animal is found.

מנחות
 מצוה לפדותן?

There is certainly no mitzvah to redeem מנחות!